

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 28

Vydaná dne 28. dubna 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

142. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o doplnění soustavy zákonných peněz mincemi po 10 Kčs
143. Vyhláška Ministerstva financí, cen a miezd Slovenskej republiky o zmene vyhlášky č. 124/1974 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel vykonávaného Slovenskou štátnou poisťovňou
144. Vyhláška Ministerstva financí, cen a miezd Slovenskej republiky, ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti podnikateľa za škodu, ktorá vznikne pracovníkovi pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním vykonávaného Slovenskou štátnou poisťovňou
145. Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení
146. Vyhláška Státní banky československé, ministerstva financí, cen a mezd České republiky a ministerstva financí, cen a mezd Slovenské republiky, ktorou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění pozdějších předpisů
147. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních
148. Oznámení federálního ministerstva práce a sociálních věcí o vydání výnosu, kterým se doplňuje výnos o poskytování příspěvků a náhrad pracovníkům získaným nábořem prováděným některými organizacemi
149. Oznámení federálního ministerstva práce a sociálních věcí o vydání výnosu, kterým se vydává seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení v Československé akademii věd
150. Oznámení federálního ministerstva národní obrany o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a výrobních hospodářských organizací v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany, zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. nebo II. pracovní kategorie

151. Oznámení federálního ministerstva národní obrany o vydání výnosu o odměňování technickohospodářských pracovníků ve státním podniku Československý armádní film
152. Oznámení federálního ministerstva národní obrany o vydání výnosu o odměňování zdravotnických pracovníků
153. Oznámení ministerstva průmyslu České republiky o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie
154. Oznámení ministerstva výstavby a stavebnictví České republiky o vydání výnosu, kterým se stanoví období s nižší potřebou práce
155. Oznámení ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky o vydání výnosu o obsazování některých funkcí kurzem
156. Oznámenie Ministerstva výstavby a stavebníctva Slovenskej republiky o vydání výnosu, ktorým sa mení a dopĺňa úprava, ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených na účely dôchodkového zabezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie
157. Oznámenie Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky o vydání výnosu o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Ministerstva školstva, mládeže a telesnej výchovy Slovenskej republiky

142

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 23. dubna 1990

o doplnění soustavy zákonných peněz mincemi po 10 Kčs

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky
nařizuje podle § 9 písm. b) zákona č. 41/1953 Sb., o pe-
něžní reformě:

§ 1

Soustava zákonných peněz se doplňuje mincemi
po 10 Kčs.

§ 2

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. srpna
1990.

Předseda vlády

České a Slovenské Federativní Republiky:

v z. Čarnogurský v. r.

143

V Y H L Á Š K A

Ministerstva financií, cien a miezd Slovenskej republiky

z 27. apríla 1990

o zmene vyhlášky č. 124/1974 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel vykonávaného Slovenskou štátnou poisťovňou

Ministerstvo financií, cien a miezd Slovenskej republiky po dohode so zúčastnenými ministerstvami a ostatnými ústrednými orgánmi štátnej správy podľa § 16 ods. 1 písm. c) vládneho nariadenia č. 54/1953 Zb. o premávke na cestách v znení zákonného opatrenia predsedníctva Národného zhromaždenia č. 13/1956 Zb. ustanovuje:

Čl. I

Vyhláška č. 124/1974 Zb., ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel vykonávaného Slovenskou štátnou poisťovňou sa mení takto:

1. § 3 ods. 2 znie:

„(2) Poistnou udalosťou je vznik povinnosti poisteného nahradiť túto škodu. Ak o náhrade tejto škody rozhoduje oprávnený orgán, platí, že poistná udalosť nastala až dňom, keď rozhodnutie, podľa ktorého má poisťovňa plniť, nadobudlo právoplatnosť.“

2. V § 11 ods. 1 sa slová „po poistnej udalosti“ nahradzujú slovami „po udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na plnenie poisťovne“.

3. V § 11 ods. 2 písm. b) sa slová „s poistnou udalosťou“ nahradzujú slovami „so vzniknutou škodou“.

4. § 17 ods. 1 znie:

„(1) Poistné sa platí bez vyzvania poštovou poukážkou alebo prevodom z účtu vedeného v peňažnom ústave. Na doklade o zaplatení poistného treba uviesť štátnu poznávaciu značku motorového vozidla; ak ide o motorové vozidlo bez štátnej poznávacej značky, uvedie sa číslo motora.“

5. V § 24 ods. 2 na konci vety sa vypúšťa bodka a pripájajú tieto slová: „alebo výpis z účtu vedeného v peňažnom ústave.“

6. § 27 znie:

„§ 27

Ak sa v tejto vyhláške neustanovuje inak, použijú sa primerane príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je poisteným občan; ak je poistenou organizácia, použijú sa primerane príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka.“

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. májom 1990.

Minister:

Ing. M. Kováč CSc. v. r.

144

VYHLÁŠKA

Ministerstva financií, cien a miezd Slovenskej republiky

z 27. apríla 1990,

ktorou sa ustanovuje rozsah a podmienky zákonného poistenia zodpovednosti podnikateľa za škodu, ktorá vznikne pracovníkovi pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, vykonávaného Slovenskou štátnou poisťovňou

Ministerstvo financií, cien a miezd Slovenskej republiky podľa § 22 ods. 2 zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov ustanovuje:

PRVÁ ČASŤ

Rozsah a podmienky poistenia

§ 1

V Slovenskej štátnej poisťovni (ďalej len „poisťovňa“) zákonným poistením zodpovednosti za škodu, ktorá vznikne pracovníkovi pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, je poistený podnikateľ¹⁾ (ďalej len „poistený“), ktorý je registrovaný orgánom príslušným na registráciu na území Slovenskej republiky.²⁾

§ 2

(1) Poistený má právo, aby poisťovňa za neho nahradila škodu, ktorá jeho pracovníkovi vznikla pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, v rozsahu, v akom za ňu poistený zodpovedá podľa Zákonníka práce.³⁾

(2) Vznik povinnosti poisteného nahraď túto škodu je poistnou udalosťou. Ak o náhrade tejto škody rozhoduje oprávnený orgán, platí, že poistná udalosť nastala až dňom, keď rozhodnutie, podľa ktorého má poisťovňa plniť, nadobudlo právoplatnosť.

§ 3

Poisťovňa nahradí trovy súdneho konania a mimosúdneho prerokovania len vtedy, keď sa písomne zaviazá ich uhradiť.

§ 4

Poisťovňa nenahradí škodu, ktorú sa poistený zaviazal uhradiť nad rámec určený právnymi predpismi.

§ 5

(1) Náhradu škody podľa § 2 ods. 1 uhradí poisťovňa v česko-slovenskej mene priamo poškodenému.

(2) Ak poistený nesúhlasí, aby sa za neho nahradila škoda poškodenému, zloží poisťovňa plnenie do notárskej úschovy.

(3) Ak má poisťovňa vyplatiť náhradu poškodenému, ktorému vzniklo právo aj na plnenie zo zmluvného poistenia veci zničenej, poškodennej alebo odcudzenej pri tej istej poistnej udalosti, je povinnosť poisťovne nahraďiť podľa § 2 ods. 1 za poisteného škodu na tejto veci splnená do výšky plnenia zo zmluvného poistenia dňom jeho výplaty, a to i bez súhlasu poisteného.

(4) Ak vzniknú tou istou poistnou udalosťou práva z niekoľkých poistení zodpovednosti za škody, možno v rozsahu, v ktorom sa zhodujú, plniť len z jedného z nich.

(5) Ak poistený nahradil škodu priamo poškodenému, má právo aby mu poisťovňa vydala majetkový prospech, ktorý takto získala.

§ 6

Poisťovňa je povinná plniť najneskoršie do 30 dní po skončení vyšetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne plniť. Vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovne plniť je skončené, len čo bola so súhlasom poisťovne alebo s jej dodatočným schválením dohodnutá s poškodeným výška náhrady škody alebo len čo výška náhrady škody bola určená vykonateľným rozhodnutím.

§ 7

(1) Ak má poistený voči poškodenému alebo inej osobe právo na vrátenie vyplatennej sumy, na zníženie dôchodku alebo na zastavenie jeho výplaty, prechádza toto právo na poisťovňu, ak za poisteného túto sumu zaplatila alebo za neho vypláca dôchodok.

(2) Na poisťovňu prechádza aj právo poisteného na náhradu trov uvedených v § 3, ktoré boli poistenému priznané proti odporcovi, pokiaľ ich poisťovňa za poisteného zaplatila.

¹⁾ § 22 ods. 1, § 29 až 31 zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov.

²⁾ Zákon SNR č. 130/1990 Zb., o niektorých opatreniach súvisiacich s vydaním zákona o súkromnom podnikaní občanov.

³⁾ § 187 až § 205b Zákonníka práce.

Súčinnosť poisteného**§ 8**

(1) Poistený je povinný poskytnúť poisťovni súčinnosť, ktorá je potrebná na zistenie príčiny a výšky škody, najmä je povinný poisťovni bez zbytočného odkladu oznámiť, že došlo k udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom vzniku práva na plnenie, vyhotoviť o jej vzniku, príčinách a rozsahu zápis a vykonať nutné opatrenia, aby škoda bola čo najmenšia. Poistený je povinný umožniť poisťovni overiť si rozsah a výšku škody a oznámiť jej, či uplatní právo na plnenie z iného poistenia zodpovednosti za škody.

(2) Poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovni písomne oznámiť, že proti nemu

- a) bolo uplatnené právo na náhradu škody, ktorú má uhradiť poisťovňa, a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške,
- b) bolo uplatnené právo na náhradu škody na súde alebo inom príslušnom orgáne.

(3) Poistený je povinný oznámiť bez meškania orgánom činným v trestnom konaní, že došlo k udalosti, ktorá by mohla byť dôvodom práva na plnenie poisťovne, ak vznikla za okolností vzbudzujúcich podozrenie zo spáchania trestného činu.

(4) Poistený je povinný poisťovni oznámiť, či bola škoda spôsobená zavineným porušením pracovných povinností v pracovnoprávných vzťahoch, ako i skutočnosť, že bolo rozhodnuté o pozastavení výkonu jeho podnikateľskej činnosti.

(5) Poistený je povinný umožniť poisťovni účasť na konaní o náhrade škody, ktorú má poisťovňa nahradiť.

(6) Ak poistený poruší niektorú z povinností uvedených v odsekoch 1 až 5 a tým sťaží zistenie právneho dôvodu plnenia, rozsahu alebo výšky škody, má poisťovňa voči nemu právo na náhradu až do polovice súm, ktoré z dôvodu poistnej udalosti vyplátila.

§ 9

Poistený je povinný v konaní o náhrade škody, ktorú má poisťovňa nahradiť, postupovať v súlade s pokynmi poisťovne, najmä dohodnúť sa s poisťovňou o tom, kto ho bude v tomto konaní zastupovať. Ak poistený bez súhlasu poisťovne nevznesie námietku premlčania alebo ak sa zaviazal bez tohto súhlasu uhradiť premlčanú pohľadávku, poisťovňa nie je povinná plniť.

§ 10

(1) Poisťovňa má voči poistenému právo na náhradu až do výšky vyplateného plnenia,

- a) ak poistený spôsobil škodu úmyselne, pod vplyvom alkoholu alebo pod vplyvom omamného prostriedku,
- b) ak poistený porušil predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a toto porušenie bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

(2) Rovnaké právo má poisťovňa proti poistenému, ak bola škoda spôsobená zavineným porušením pracovných povinností jeho pracovníkov, avšak len do výšky, ktorú môže poistený požadovať od zodpovedného pracovníka podľa pracovnoprávných predpisov.⁴⁾

§ 11

(1) Ak poisťovňa nahradila za poisteného škodu, prechádza na ňu právo poisteného na náhradu voči tomu, kto poškodenému za takúto škodu zodpovedá.⁵⁾ Poistený je povinný voči inému toto právo zabezpečiť; ak poruší poistený túto povinnosť, je poisťovňa oprávnená požadovať od neho náhradu až do výšky vyplateného plnenia.

(2) Na poisťovňu však neprechádzajú nároky poisteného proti osobám, ktoré s ním žijú v spoločnej domácnosti alebo ktoré sú na neho odkázané svojou výživou. To však neplatí, ak tieto osoby spôsobili škodu úmyselne.

Poistné**§ 12**

(1) Povinnosť platiť poistné, za podmienok ďalej ustanovených, má poistený, ak zamestnáva aspoň jedného pracovníka. Túto skutočnosť je poistený povinný písomne oznámiť poisťovni bez zbytočného odkladu.

(2) Kto je povinný platiť poistné, je povinný sám si ho vypočítať.

(3) Pre výpočet poistného poistený použije sadzbu uvedenú v prílohe tejto vyhlášky, ktorá je určená pre zodpovedajúci druh činnosti poisteného; základom pre výpočet poistného je výška všetkých hrubých miezd a odmien vyplatených poisteným za kalendárny rok (ďalej len „poistné obdobie“). Ak poistený vykonáva rôzne druhy činnosti, použije sa najvyššia sadzba.

(4) Poistné sa platí vopred preddavkovo na príslušné poistné obdobie predovšetkým prevodným príkazom z účtu poisteného vedeného v organizácii, ktorá je oprávnená poskytovať peňažné služby,⁶⁾ na účet poisťovne, pokiaľ poistený nespľnomocní poisťovňu, aby stanovené poistné inkasovala na základe jeho príkazu. Poistné možno platiť i hotovostným spôsobom; v takom prípade sa poistné zvyšuje o 20 Kčs.

⁴⁾ § 179 Zákonníka práce.

⁵⁾ § 205c Zákonníka práce.

⁶⁾ Zákon č. 158/1989 Zb. o bankách a sporiteľniach.

§ 13

(1) Preddavok si vypočíta poistený vo výške 50% zo skutočného poistného uhradeného za predchádzajúce poistné obdobie.

(2) Rozdiel medzi zaplateným preddavkom z minulého roka a skutočnou výškou poistného sa zohľadní pri výpočte preddavku na ďalší rok; prípadný preplatok poisťovňa vráti.

§ 14

Poistné za prvé poistné obdobie sa neplatí preddavkom, ale jednorazovo pri zúčtovaní preddavku poistného na ďalší kalendárny rok.

§ 15

(1) Poistený je povinný vyúčtovať poistné a zaplatiť preddavok na nasledujúce poistné obdobie do konca marca príslušného kalendárneho roka. V tom istom termíne je poistený povinný predložiť poisťovni na jej tlačive výkaz o výpočte poistného a jeho preddavku.

(2) Ak nebolo poistné zaplatené včas, zvyšuje sa o 20% z dlžnej sumy za každý i začatý mesiac najmenej o 10 Kčs a zaokrúhľuje sa smerom dolu na celé Kčs.

(3) Proti poistenému, ktorý bol v čase vzniku udalosti, z ktorej škoda vznikla, v omeškaní s platením poistného, má poisťovňa právo na náhradu 20% súm, ktoré vyplátila z dôvodu poistných udalostí. To isté platí, ak poistné alebo preddavok bol zaplatený v menšej výške, ako je určené v § 12 ods. 3.

§ 16

Zánik poistenia

(1) Poistenie zaniká dňom zániku oprávnenia na podnikateľskú činnosť.

(2) V prípade smrti poisteného má poškodený priamo voči poisťovni právo, aby mu škodu nahradila v tom istom rozsahu, v akom by mu ju bol povinný nahraďiť sám poistený.

DRUHÁ ČASŤ**Spoločné ustanovenia**

§ 17

Pokiaľ nie je určené inak, použijú sa pre toto zákonné poistenie príslušné ustanovenia Hospodárskeho zákonníka.

§ 18

Poisťovňa a orgán vykonávajúci správu dane spolupracujú pri kontrole a evidencii podkladov potrebných pre výpočet výšky poistného.

§ 19

(1) Poisťovňa je oprávnená preskúmať správnosť podkladov pre výpočet poistného, ktoré poistený uviedol na tlačive o výkaze poistného, a jeho preddavku, ako aj údaje nevyhnutné pre vybavovanie poistných udalostí.

(2) Poistený je povinný na požiadanie poisťovne predložiť hodnoverné doklady rozhodujúce na určenie základu pre výpočet poistného.

§ 20

Od uplatnenia práva uvedeného v § 8 ods. 6, § 10, 11 a § 15 ods. 2 a 3 môže poisťovňa upustiť čiastočne alebo úplne, ak sú na to osobitné dôvody.

§ 21

Dňom účinnosti zákona o súkromnom podnikaní občanov⁷⁾ vzniká poistenie občanom, ktorým bolo udelené povolenie považované za registráciu v zmysle príslušných ustanovení tohto zákona.⁸⁾

Záverečné ustanovenie

§ 22

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. májom 1990.

Minister:

Ing. M. Kováč CSc. v. r.

⁷⁾ Zákon č. 105/1990 Zb.

⁸⁾ § 29 až 31 zákona č. 105/1990 Zb.

Příloha vyhlášky č. 144/1990 Zb.

Ročné sadzby poistného podľa druhu činnosti

Z ročnej výšky vyplatených
hrubých miezd a odmien v ‰

1. Stavebníctvo, výroba stavebných látok, ťažba dreva a surovín, zemné práce, kamenári, chemická výroba, studniari, práce s výbušninami, kominárske a pokrývačské práce, práce vo veľkých výškach	4,9
2. Doprava (vrátane vodnej), odťahová služba, taxi služba, požičovňa a opravovňa motorových vozidiel, drevovýroba vrátane opráv, kovovýroba vrátane opráv, umeleckí kováči, klampiari, zámočníci, pohostinstvá, výroba potravín	4,1
3. Ubytovacie služby, kempingy, garáže, obchody, sklenárstvo, drobné opravy vodohospodárskych a plynárenských zariadení, inštalačné práce, maliarske a natieračské práce, krajčírstvo, obuvníctvo, čalunníctvo, oprava bielizne, pracovne, čistiarne, upratovačské služby, fotoateliér, kaderníctvo, holičstvo, manikúra, kozmetika, viazanie kníh, vydavateľstvo a polygrafické práce, opravovne optiky, audiovizuálnej techniky, zábavné a estrádne podniky, lunaparky	2,1
4. Projektová, inžinierska, poradenská, programátorská alebo vývojová činnosť, vyučovanie, prútkari	1,5
5. Ostatné	2,5

145

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky

z 28. apríla 1990,

ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí a ostatnými zúčastnenými ústrednými orgánmi podľa § 177 ods. 4 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 110/1990 Zb. a podľa § 58 zákona Slovenskej národnej rady č. 106/1988 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 131/1990 Zb. ustanovuje:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky č. 151/1988 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení a zákon Slovenskej národnej rady o pôsobnosti orgánov Slovenskej socialistickej republiky v sociálnom zabezpečení, sa mení a dopĺňa takto:

1. Nadpis prvej časti znie:

„ORGÁNY SOCIÁLNEHO ZABEZPEČENIA“.

2. Nadpis prvého dielu znie:

„POSUDKOVÝ ORGÁN SOCIÁLNEHO ZABEZPEČENIA“.

3. § 1 znie:

„§ 1

Na rokovaní posudkového orgánu sociálneho zabezpečenia (ďalej len „posudkový orgán“) o invalidite (čiastočnej invalidite) príslušníka Česko-slovenskej armády alebo Zboru národnej bezpečnosti alebo Zboru nápravnej výchovy Slovenskej republiky musí byť prítomný lekár Česko-slovenskej armády alebo Zboru národnej bezpečnosti alebo Zboru nápravnej výchovy Slovenskej republiky.“.

4. § 2 znie:

„§ 2

(1) Na rokovanie posudkového orgánu možno podľa potreby prizvať

- a) zástupcu organizácie, v ktorej účastník konania je alebo naposledy bol pracovne činný,
- b) zástupcu miestneho národného výboru, v ktorého obvode má účastník konania trvalý pobyt,

- c) zástupcu Zväzu invalidov v Slovenskej republike, prípadne ďalších spoločenských organizácií,
- d) zástupcu príslušného nápravno-výchovného ústavu, ak ide o odsúdeného, ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ústavu na výkon väzby, ak ide o obvineného (obžalovaného), ktorý je vo väzbe,
- e) ošetrojúceho lekára posudzovaného, ak je to nevyhnutné v záujme posúdenia zdravotného stavu účastníka konania,
- f) zástupcu Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov, ak je účastníkom konania účastník odboja alebo pozostalý manžel (manželka) po účastníkovi odboja,
- g) iných občanov, od ktorých možno očakávať, že prispesú k objasneniu závažných okolností dôležitých pre záver posudkového orgánu.

(2) Zástupcovia orgánov a organizácií uvedených v odseku 1 a orgánov sociálneho zabezpečenia musia byť prizvaní na rokovanie posudkového orgánu, ak o to tieto orgány (organizácie) požiadajú. Rovnako musí byť na rokovanie posudkového orgánu prizvaný, ak o to požiadajú, ošetrojúci lekár posudzovaného.“.

5. V § 3 v prvej vete sa slová „posudkovej komisie“ nahrádzajú slovami „posudkového orgánu“.

6. V § 3 druhá veta znie:

„Na rokovaní posudkového orgánu vyšetrujú posudzovaného občana v neprítomnosti tajomníka a osôb prizvaných na rokovanie.“.

7. V § 4 sa slová „Posudkové komisie“ nahrádzajú slovami „Posudkové orgány“.

8. V § 5 ods. 1 až 5 sa slová „posudkovej komisie“ nahrádzajú slovami „posudkového orgánu“ a slová „posudková komisia“ slovami „posudkový orgán“.

9. V § 6 ods. 1 a 2 sa slová „posudkovej komisie“ nahrádzajú slovami „posudkového orgánu“.

10. V § 6 ods. 3 sa slová „Posudková komisia“ nahrádzajú slovami „Posudkový orgán“.

11. V § 7 ods. 1 sa slová „svojou posudkovou komisiou“ nahrádzajú slovami „svojím posudkovým orgánom“;

v ods. 2 sa slová „posudkovej komisii“ nahrádzajú slovami „posudkovom orgáne“ a

v ods. 3 až 5 sa slová „posudková komisia“ nahrádzajú slovami „posudkový orgán“.

12. § 7 sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Posudkový orgán vedie evidenciu osôb, ktorým bol pridelený poukaz na kúpeľnú starostlivosť, a uschováva ju najmenej 5 rokov po poskytnutí kúpeľnej starostlivosti.“.

13. V prvej časti druhý diel sa vypúšťa a tretí diel sa označuje ako druhý diel.

14. § 10 ods. 1 písmeno f) znie:

„f) zástupcu spoločenských, charitatívnych a iných organizácií, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti,“.

15. § 11 ods. 1 znie:

„(1) Národné výbory v nadväznosti na výchovné pôsobenie školy uskutočňujú vo svojej pôsobnosti prípravu občanov na manželstvo a rodičovstvo. Miestne národné výbory poverené vedením matiek rozvíjajú túto činnosť v súvislosti s prípravou snúbencov na uzavretie manželstva.“.

16. V § 11 ods. 2 posledná veta znie:

Pritom spolupracujú so spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti.“.

17. V § 14 ods. 1 v prvej vete sa slová „socialistickými organizáciami“ nahrádzajú slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti“.

18. V § 15 ods. 3 sa slová „socialistickými organizáciami“ nahrádzajú slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti“.

19. V § 26 sa slová „so socialistickými organizáciami najmä s orgánmi Revolučného odborového hnutia a Socialistického zväzu mládeže“ nahrádzajú slovami „a so spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti“.

20. V § 29 sa slová „spoločenských organizácií“ nahrádzajú slovami „spoločenských, charitatívnych a iných organizácií, ktoré pôsobia v starostlivosti o rodinu a deti“.

21. V § 30 ods. 1 sa slová „vzťah k socialistickej spoločnosti,“ vypúšťajú.

22. V § 38 sa slová „spoločenskými organizáciami“ nahrádzajú slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami“.

23. V § 42 ods. 4 sa slová „socialistickými organizáciami alebo občanmi poskytujúcimi vecné plnenie a výkony na základe povolenia národného výboru“ nahrádzajú slovami „organizáciami alebo samostatne zárobkovo činnými osobami“.

24. V § 43 ods. 9 sa druhá veta vypúšťa.

25. V § 48 prvej vete sa slová „so zreteľom na ich osobitné zásluhy o rozvoj socialistickej spoločnosti alebo spoločenskú angažovanosť“ vypúšťajú.

26. V § 48 v tretej vete sa slová „za osobitné zásluhy“ vypúšťajú.

27. V § 62 ods. 4 sa slová „so závodným výborom Revolučného odborového hnutia“ nahrádzajú slovami „s príslušným odborovým orgánom“.

28. V § 63 sa nadpis vypúšťa.

29. V § 63 ods. 1 sa za slovo „ktorí“ vkladajú slová „sa prechodne ocitli v mimoriadne ťažkých pomeroch, ako aj občanom, ktorí“.

30. V § 63 ods. 2 sa slová „socialistickými organizáciami“ nahrádzajú slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami“.

31. V § 73 sa slová „socialistickými organizáciami“ nahrádzajú slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými organizáciami“.

32. V § 111 sa slovo „socialistickými“ nahrádza slovami „spoločenskými, charitatívnymi a inými“.

33. V § 112 sa slová „so socialistickými organizáciami, v ktorých pracujú“ nahrádzajú slovami „s ich zamestnávateľmi“.

34. V § 126 ods. 3 znie:

„(3) Národné výbory môžu na organizovanie kultúrno-spoločenských akcií, spoločných zájazdov, vychádzok a návštev kultúrnych a športových podujatí klubov dôchodcov, vrátane podujatí organizovaných v súčinnosti so záujmovou organizáciou dôchodcov, prispievať z prostriedkov sociálnej starostlivosti

a) na úhradu nákladov spojených s usporadúvaním kultúrnych alebo spoločenských akcií v takej výške, aby si účastníci hradili najviac 30% celkových nákladov; národné výbory môžu úhradu znížiť alebo vôbec nepožadovať,

b) na úhradu občerstvenia v súvislosti s usporadúvaním slávností pri príležitosti Vianoc, Nového roka a ďalších významnejších osláv a jubileí vo výške 10 Kčs na účastníka, a to najviac štyrikrát v kalendárnom roku.“.

35. V § 135 ods. 2 sa slová „kádrovo-personálnej“ nahrádzajú slovom „personálnej“.

36. V § 136 ods. 2 sa slová „na plnení zásad a hlavných úloh plánovitého riadenia kádového, personálneho a sociálneho rozvoja“ nahrádzajú slovami „na zabezpečení personálneho a sociálneho rozvoja v ústavoch sociálnej starostlivosti,“.

37. V prílohe č. 2 vyhlášky č. 151/1988 Zb. sa odsek 5 vypúšťa.

38. Příloha č. 8 vyhlášky č. 151/1988 Zb. sa dopĺňa časťou C, ktorá vrátane nadpisu znie:

„C. Zdravotné postihnutia, ktoré odôvodňujú umiestnenie do oddelení so zvýšeným psychiatrickým dohľadom domovov dôchodcov

Do oddelení so zvýšeným psychiatrickým dohľadom domovov dôchodcov možno umiestniť občanov najmä s týmito zdravotnými postihnutiami:

- a) recidívy psychických porúch obyvateľov trvale žijúcich v domovoch dôchodcov,
- b) postprocesuálne defekty osobností,
- c) trvalé abnormity osobnosti s prejavmi autoagresivity, heteroagresivity, alebo úteky z domova dôchodcov,
- d) tranzitórne stavy zmätenosti prechodného charakteru vzniknuté počas somatického ochorenia alebo následkom organického poškodenia centrálného nervového systému,
- e) alkoholické a epileptické charakteropátie u obyvateľov žijúcich v domove dôchodcov,
- f) iné ťažko zvládnuteľné stavy s produktívnou psychopatologickou symptomatológiou trvalého charakteru vzniknuté u obyvateľov domova dôchodcov.“.

Čl. II

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. májom 1990.

Minister:

MUDr. Novák CSc. v. r.

146

VYHLÁŠKA

Státní banky československé, ministerstva financí, cen a mezd České republiky a ministerstva financí, cen a mezd Slovenské republiky

ze dne 28. dubna 1990,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění pozdějších předpisů

Státní banka československá, ministerstvo financí, cen a mezd České republiky a ministerstvo financí, cen a mezd Slovenské republiky podle ustanovení § 508 odst. 1 občanského zákoníku stanoví:

Čl. I

Vyhláška ministerstva financí č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, ve znění vyhlášky federálního ministerstva financí č. 136/1969 Sb., o změně vyhlášky č. 47/1964 Sb., o peněžních službách občanům, vyhlášky ministerstva financí ČSR č. 27/1982 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 47/1964 Sb., ve znění vyhlášky č. 136/1969 Sb., vyhlášky ministerstva financí SSR č. 35/1982 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 47/1964 Sb., ve znění vyhlášky č. 136/1969 Sb., a ve znění vyhlášky Státní banky československé č. 31/1990 Sb., o odměnách za poskytování peněžních služeb, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 se vkládá nad název „I. Vklady na vkladních knížkách“ a nově zní:

„§ 1

Všeobecná ustanovení

(1) Tato vyhláška upravuje poskytování peněžních služeb občanům, které poskytují banky, spořitelny, popř. jiné organizace (dále jen „organizace“) oprávněné poskytovat tyto služby podle zvláštních předpisů.¹⁾

(2) Pro účely této vyhlášky se pod pojmem spořitelna rozumí organizace ve smyslu odstavce 1. Pod pojmem úřadovna se rozumí pobočky nebo jednatelství nebo jiné organizační jednotky organizace.“

2. V § 2 odst. 1 se v první větě za slovo „ukládat“ doplňuje slovo „zejména“.

3. § 3 zní:

„§ 3

Náležitosti vkladních knížek a dokladů o jiných vkladových vztazích stanoví organizace tak, aby byla zajištěna průkazná identifikace vkladového vztahu.“

4. § 4 se vypouští.

5. V § 5 odst. 1 první věta zní:

„Organizace přijímá na vkladní knížku vklady a provádí z ní výplaty, požádá-li vkladatel o přijetí vkladu nebo o výplatu u úřadovny, která vede vklad.“

6. V § 5 odst. 2 zní:

„(2) Přijmout vklad na vkladní knížku nebo z ní provést výplatu může za dohodnutých podmínek i jiná úřadovna téže organizace, než u které je vklad veden. Při výběru vkladu u jiné úřadovny je ten, kdo vklad vybírá, povinen prokázat svoji totožnost.“

7. V § 5 se za odstavec 2 doplňuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Nakládání s vkladem na vkladních knížkách u jiné organizace, než která vede vklad, je možné jen, pokud je to smluvně ujednáno mezi organizacemi, a to za dohodnutých podmínek.“

8. V § 15 se částka „500 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“.

9. § 17 zní:

„§ 17

(1) Z vkladů na vkladních knížkách platí organizace občanům úrok. Organizace stanoví, popřípadě mění úrokovou sazbu z vkladů občanů v rámci opatření vyhlášených Státní bankou československou ve Sbírce zákonů.²⁾

(2) Organizace může poskytovat občanům i jiné majetkové výhody, jejichž výši stanoví u jednotlivých druhů vkladů na základě úrokové sazby pro obdobný druh vkladu.“

10. § 18 se vypouští.

11. § 19 zní:

„§ 19

Vklady na výherních vkladních knížkách se účastní slosování na získání výhry, prémie nebo jiné majetkové výhody.“

12. § 20 zní:

¹⁾ Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

²⁾ § 11 odst. 3 zákona č. 158/1989 Sb.

„§ 20

(1) Stanovení výher, premií nebo jiných majetkových výhod slosováním upravuje herní plán, který vydává organizace. Do provedení slosování nesmí být herní plán měněn v neprospěch občanů.

(2) Herní plán stanoví rozsah slosování, slosovací období, počet, výši a způsob vylosování výher, premií nebo jiných majetkových výhod.

(3) Herní plán zveřejňuje organizace takovým způsobem, aby byla zajištěna dostatečná informovanost občanů.

(4) Slosování musí být veřejné a k zabezpečení jeho průběhu i kontroly ustaví organizace slosovací komisi s účastí veřejnosti.“

13. § 21 zní:

„§ 21

O založení vkladu na cestovní vkladní knížce, o přijetí dalších vkladů na tuto knížku a o výplaty z ní může vkladatel za dohodnutých podmínek požádat u úřadoven organizací a prostřednictvím pošt.“

14. § 22 a 23 se vypouštějí.

15. § 24 zní:

„§ 24

(1) Z vkladů občanů na běžných účtech platí organizace občanům úrok, pokud není mezi občanem a organizací dohodnuto, že se běžný účet neúročí. Organizace stanoví, popřípadě mění úrokovou sazbu z běžných účtů občanů v rámci opatření vyhlášených Státní bankou československou ve Sbírce zákonů.²⁾

(2) V případě sjednání půjčky na běžném účtě platí úrokové sazby pro půjčky občanům.“

16. V § 26 odst. 1 se ve druhé větě vypouští text v závorce.

17. § 32 zní:

„§ 32

Organizace může s občanem písemně dohodnout,

že mu poskytne peněžitou půjčku a že občan půjčku s úroky splatí sjednaným způsobem v dohodnuté lhůtě. Zároveň může písemně dohodnout i účel, na který bude půjčka poskytnuta.“

18. § 33 se vypouští.

19. § 34 zní:

„§ 34

(1) Z půjček platí občan organizaci úrok. Organizace sjedná úrokovou sazbu z půjček občanům v rámci opatření vyhlášených Státní bankou československou ve Sbírce zákonů.²⁾

(2) U půjček nesplacených ve lhůtě platí občan organizaci od počátku prodlení zvýšenou úrokovou sazbu, pokud je její výše dohodnuta ve smlouvě.“

20. § 36 se vypouští.

21. § 37 zní:

„§ 37

Způsob úročení jednotlivých druhů vkladů a půjček se řídí obchodními podmínkami organizace.“

22. § 39 a 40 se vypouštějí.

23. V § 41 se vypouští odstavce 1 a číselné označení odstavce 2.

24. Za § 41 se vkládá § 41a, který včetně nadpisu zní:

„§ 41a

**Přechodné ustanovení k úpravě
účinné od 1. května 1990**

Smlouvy o půjčkách uzavřené před účinností této vyhlášky se řídí podmínkami platnými v době uzavření smlouvy, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Předseda
Státní banky československé:
Ing. Tošovský v. r.

Ministr financí, cen a mezd
České republiky:
Ing. Nikodým v. r.

Ministr financí, cen a mezd
Slovenské republiky:
Ing. Kováč ČSc. v. r.

147

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. dubna 1989 byla v Berlíně podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 28. března 1990.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 95 odst. 1 dnem 27. dubna 1990. Tímto dnem pozbyla platnosti Smlouva mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech ze dne 11. září 1956, vyhlášená č. 38/1957 Sb. a Protokol, kterým se mění a doplňuje Smlouva mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech, podepsaná v Praze dne 11. září 1956, ze dne 10. prosince 1975, vyhlášený č. 133/1976 Sb.

České znění Smlouvy se vyhlašuje současně.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Německou demokratickou republikou
o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních

Československá socialistická republika a Německá demokratická republika

vycházejíce z cíle dále rozvíjet bratrské vztahy na základě Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 3. října 1977,

vedeny přáním prohloubit spolupráci mezi oběma státy v oblasti právních vztahů v občanských, rodinných a trestních věcech,

se rozhodly uzavřít tuto smlouvu.

Za tímto účelem jmenovaly svými zmocněnci:

Československá socialistická republika

ing. Františka Langer, CSc.,

mimořádného a zplnomocněného velvyslance
Československé socialistické republiky
v Německé demokratické republice,

Německá demokratická republika

dr. Hanse Joachima Heusingera,

místopředsedu rady ministrů Německé demokratické republiky a ministra spravedlnosti,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

1. CÍL SPOLUPRÁCE

Článek 1

(1) Cílem spolupráce smluvních států při poskytování právní pomoci v občanských, rodinných a trestních věcech je napomáhat orgánům smluvních států v jejich činnosti při uskutečňování socialistické zákonosti a občanům smluvních států při zajišťování jejich práv a oprávněných zájmů.

(2) Ústředními justičními orgány podle této smlouvy jsou na straně Československé socialistické republiky Generální prokuratura Československé socialistické republiky, ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky, na straně Německé demokratické republiky ministerstvo spravedlnosti a generální prokurátor.

(3) Justiční orgány podle této smlouvy jsou soudy, prokuratury a státní notářství smluvních států.

Článek 2

(1) Ústřední justiční orgány smluvních států si budou vyměňovat zkušenosti z oblasti zákonodárství a právní praxe v rámci své působnosti a budou rozvíjet nové formy spolupráce a koordinace.

(2) Ústřední justiční orgány smluvních států mohou uzavírat ujednání na základě této smlouvy a k jejímu provádění.

2. PRÁVNÍ OCHRANA

Článek 3

Rozsah právní ochrany

(1) Státní občané jednoho smluvního státu požívají na území druhého smluvního státu stejné právní ochrany jako jeho vlastní občané. Mají volný přístup k orgánům druhého smluvního státu, jejichž pravomoc je dána v občanských, rodinných a trestních věcech; mohou před nimi vystupovat a podávat žádosti a návrhy a vykonávat i jiné procesní úkony za stejných podmínek jako jeho vlastní občané.

(2) Státním občanem jednoho smluvního státu je každá osoba, která má podle právního řádu tohoto státu jeho státní občanství.

(3) Ustanovení této smlouvy platí obdobně pro právnické osoby zřízené podle právního řádu jednoho ze smluvních států.

Článek 4

Osvobození od jistoty

Státním občanům jednoho smluvního státu, kteří vystupují před justičními orgány druhého smluvního státu, nesmí být, pokud mají bydliště nebo pobyt na území jednoho ze smluvních států, uložena jistota za náklady řízení pro to, že jsou cizinci nebo nemají bydliště nebo pobyt na území smluvního státu, před jehož justičními orgány vystupují.

Osvobození od placení nákladů

Článek 5

(1) Státním občanům jednoho smluvního státu poskytují justiční orgány na území druhého smluvního státu osvobození, jakož i další výhody, pokud jde o ná-

klady řízení, za stejných předpokladů a ve stejném rozsahu jako vlastním státním občanům.

(2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje na všechna stadia řízení, která budou provedena v tomto řízení před justičními orgány druhého smluvního státu včetně řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 6

(1) Osvědčení o osobních a majetkových poměrech, které je třeba k povolení osvobození podle článku 5, vystaví příslušný orgán smluvního státu, na jehož území má žadatel bydliště nebo pobyt.

(2) Nemá-li žadatel bydliště nebo pobyt na území žádného smluvního státu, stačí potvrzení diplomatické mise nebo konzulárního zastoupení smluvního státu, jehož je státním občanem.

(3) Příslušný justiční orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození podle článku 5, může požádat orgán, který vystavil potvrzení, o doplňující údaje.

Článek 7

(1) Žádost o osvobození podle článku 5 lze podat u příslušného justičního orgánu smluvního státu, jehož je žadatel státním občanem. Tento orgán zašle žádost s osvědčením podle článku 6 a s ostatními doklady předloženými žadatelem příslušnému justičnímu orgánu druhého smluvního státu podle článku 11 odstavce 1.

(2) Současně s žádostí o osvobození podle článku 5 lze podat návrh na zahájení řízení ve věci, na kterou se vztahuje osvobození, jakož i žádost o ustanovení právního zástupce nebo jiné v úvahu připadající žádosti.

3. PRÁVNÍ POMOC

Článek 8

Poskytnutí právní pomoci

(1) Justiční orgány si vzájemně poskytnou právní pomoc v občanských, rodinných a trestních věcech.

(2) Justiční orgány poskytnou právní pomoc i dalším orgánům, které mají pravomoc v občanských, rodinných a trestních věcech.

Článek 9

Rozsah právní pomoci

Právní pomoc zahrnuje doručování písemností a provádění jednotlivých procesních úkonů, zejména výslech účastníků řízení, obviněných, obžalovaných, svědků a znalců, opatrování znaleckých posudků, provádění soudního ohledání, zaslání a vydávání důkazních předmětů, prohlídku a další procesní úkony.

Článek 10

Zjišťování adres, zaměstnavatele a příjmu

(1) Právní pomoc zahrnuje i zjišťování pobytu osob na území jednoho smluvního státu, proti kterým uplatňují nebo mají uplatňovat občanskoprávní nebo rodinněprávní nároky osoby, které mají bydliště na území druhého smluvního státu. Dožadující orgány jsou povinny k tomu poskytnout údaje ke zjištění pobytu.

(2) Právní pomoc dále zahrnuje zjišťování zaměstnavatele dlužníka výživného, které je nebo má být uplatněno oprávněným, který má bydliště nebo pobyt na území druhého smluvního státu. Tato povinnost zahrnuje i zjištění výše měsíčního příjmu dosaženého dlužníkem v posledních třech letech.

Článek 11

Druh styku

(1) Při poskytování právní pomoci se justiční orgány smluvních států stýkají přímo, pokud se dále v jednotlivých případech nestanoví jinak.

(2) Orgány uvedené v článku 8 odstavec 2 se stýkají s justičními orgány smluvních států přímo, pokud se dále v jednotlivých případech nestanoví jinak.

(3) Ve věcech uplatňování a prosazování nároků na výživné nezletilých dětí se přímo stýkají ze strany Československé socialistické republiky Ústředí pro mezinárodní právní ochranu mládeže v Brně a ze strany Německé demokratické republiky ministerstvo lidového školství, odbor pomoci mládeži, výchovy v domově a zvláštních škol.

(4) Ve věcech vydávání a převzetí trestního stíhání se stýkají ministři spravedlnosti a generální prokurátoři smluvních států v rámci své pravomoci.

(5) Osoby uvedené v odstavci 4 se mohou dohodnout, že při převzetí trestního stíhání se soudy nebo prokurátoři smluvních států stýkají přímo.

Článek 12

Jazyk

Orgány smluvních států použijí ve vzájemném právním styku vlastní jazyk, pokud dále není stanoveno jinak.

Článek 13

Obsah a forma dožádání o právní pomoc

(1) Dožádání o právní pomoc musí obsahovat tyto údaje:

1. označení dožadujícího orgánu;
2. označení dožádaného justičního orgánu;
3. označení věci, v níž se žádá o právní pomoc;
4. jméno a příjmení, datum a místo narození, státní občanství, zaměstnání, bydliště nebo pobyt účastníků řízení, obviněných, obžalovaných, odsouzených, poškozených, svědků, případně dalších osob, a je-li to potřebné, jména a příjmení, místo a datum narození rodičů;
5. jméno, příjmení a adresu zástupců.

(2) Žádost o doručení písemností musí mimo údaje podle odstavce 1 obsahovat přesnou adresu příjemce a označení písemností, které je nutno doručit.

(3) Dožádání o provedení jednotlivých procesních úkonů musí dále obsahovat skutečnosti, které mají být dokazovány, nebo úkony, které mají být provedeny, stav věci, pokud je to nutné, a v trestních věcech i popis skutkových okolností spáchaného soudně trestného činu a jeho právní kvalifikaci.

(4) Dožádání o právní pomoc musí být podepsáno a opatřeno otiskem úředního razítka dožadujícího orgánu.

(5) Justiční orgány smluvních států použijí při dožádání o právní pomoc dvoujazyčné formuláře, jejichž vzory si smluvní státy vzájemně vymění.

Vyřízení dožádání o právní pomoc

Článek 14

Při poskytování právní pomoci postupuje dožádaný justiční orgán podle svých vnitrostátních právních předpisů. Dožádaný justiční orgán použije na žádost dožadujícího orgánu, pokud se jedná o druh a formu vyřízení, procesní předpisy smluvního státu dožadujícího orgánu, pokud použití není v rozporu se základními zásadami právního řádu smluvního státu dožádaného justičního orgánu.

Článek 15

(1) Není-li dožadáný justiční orgán příslušný k vyřízení dožádání, postoupí je příslušnému justičnímu orgánu a informuje o tom dožadující orgán.

(2) Dožadáný justiční orgán sdělí dožadujícímu orgánu na jeho žádost včas dobu a místo provedení dožádání.

(3) Nelze-li nalézt na uvedené adrese osobu označenou v dožádání, dožadáný justiční orgán učiní podle vnitrostátních právních předpisů nutná opatření ke zjištění adresy.

(4) Nebylo-li možno právní pomoc poskytnout, dožadáný justiční orgán sdělí důvody, které brání vyřízení dožádání, a současně vrátí písemnosti dožadujícímu orgánu.

Článek 16

Doručování písemností

(1) Veškeré písemnosti v řízení s účastníky, kteří se zdržují na území druhého smluvního státu, se doručují podle ustanovení článků 13, 14 a 15.

(2) Není-li doručovaná písemnost sepsána v jazyce smluvního státu dožadaného justičního orgánu a není-li k ní připojen ověřený překlad, předá dožadáný justiční orgán písemnost příjemci jen tehdy, je-li ochoten ji přijmout. V případě nepřijetí platí doručení jako neuskutečněné.

Článek 17

Doklad o doručení

Doručení se prokáže buď potvrzením o přijetí, které obsahuje místo a datum doručení, podpis příjemce a doručitele, jakož i otisk úředního razítka dožadaného justičního orgánu, nebo protokolem tohoto orgánu, z něhož vyplývá forma, místo a datum doručení písemnosti, jakož i podpis příjemce.

Článek 18

Oprávnění diplomatické mise nebo konzulárního zastoupení

(1) Smluvní státy jsou oprávněny doručovat písemnosti svým vlastním státním občanům, kteří se zdržují na území druhého smluvního státu, prostřednictvím své diplomatické mise nebo konzulárního zastoupení.

(2) Smluvní státy jsou oprávněny vyslýchat vlastní státní občany, kteří se zdržují na území druhého smluvního státu, prostřednictvím své diplomatické mise nebo konzulárního zastoupení.

(3) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 není možno použít donucovacích prostředků ani jimi hrozit.

Článek 19

Ochrana svědků a znalců

(1) Svědek nebo znalec jakéhokoliv státního občanství, který se na základě předvolání dožadaného justičního orgánu dostaví k orgánu dožadujícího smluvního státu v občanských, rodinných nebo trestních věcech, nesmí být na území tohoto státu stíhán, vzat do vazby nebo být potrestán pro porušení práva, ke kterému došlo před překročením státní hranice dožadujícího smluvního státu. Stejně tak nesmí být tyto osoby stíhány, vzaty do vazby nebo být potrestány v souvislosti s jejich svědeckou výpovědí nebo se znaleckým posudkem, jakož i pro trestní věc, která je předmětem řízení.

(2) Svědek nebo znalec ztratí ochranu uvedenou v odstavci 1, jestliže neopustil i přes dané možnosti území smluvního státu dožadujícího justičního orgánu do sedmi dnů ode dne, kdy mu bylo sděleno, že jeho přítomnost již není nutná. Do této lhůty se nezapočítává doba, během níž svědek nebo znalec nemohl z důvodů na něm nezávislých toto území opustit.

(3) Předvolání svědka nebo znalce nesmí obsahovat hrozbu donucení pro případ nedostavení se.

Článek 20

Náhrada výdajů svědků a znalců

Osoby uvedené v článku 19 mají nárok na náhradu cestovného a výdajů spojených s pobytem i ušlé mzdy; znalci mají též nárok na znalečné. V předvolání je nutno uvést, jakou náhradu předvolaná osoba obdrží; na její žádost poskytne dožadující justiční orgán zálohu na krytí příslušných výdajů.

Článek 21

Dočasné přemístění svědků

Pokud je osoba na území jednoho smluvního státu ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody

a je předvolána justičním orgánem druhého smluvního státu jako svědek, může být dočasně přemístěna za předpokladu, že bude držena ve vazbě a po výsledku bude neprodleně předána smluvnímu státu dožádaného justičního orgánu.

Článek 22

Náklady právní pomoci

(1) Dožádaný justiční orgán nebude požadovat za poskytnutí právní pomoci náhradu. Smluvní státy hradí všechny náklady vzniklé při poskytování právní pomoci na jejich území.

(2) Dožádaný justiční orgán oznámí dožadujícímu orgánu výši vzniklých nákladů. Pokud dožadující orgán vymůže tyto náklady od povinného, zůstanou tomu smluvnímu státu, jehož orgán je vymohl.

4. INFORMACE

Článek 23

Právní informace

Ústřední justiční orgány smluvních států si na žádost sdělí informace o zákonodárství, které platí nebo platilo v jejich státě, jakož i o právní praxi svých orgánů.

Článek 24

Informace o soudních rozsudcích

(1) Smluvní státy se průběžně informují o pravomocných rozsudcích v trestních věcech, které jejich soudy vynesly proti státním občanům druhého smluvního státu.

(2) Na žádost může být v odůvodněných případech poskytnuta informace podle odstavce 1 o osobě, která není státním občanem dožadujícího smluvního státu.

(3) Smluvní státy si na žádost zasílají podle možnosti otisky prstů osob uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 25

Informace z trestního rejstříku

Smluvní státy si na žádost bezplatně sdělí infor-

mace z trestního rejstříku o osobách, které byly dříve odsouzeny soudy druhého smluvního státu.

5. LISTINY

Článek 26

Osvobození od ověřování

(1) Listiny, které na území jednoho smluvního státu vyhotovil nebo ověřil a opatřil otiskem úředního razítka státní orgán nebo právním řádem zmocněná osoba v rámci své pravomoci ve formě stanovené právním řádem, nevyžadují na území druhého smluvního státu ověření. To platí i pro ověřování podpisů, opisů a překladů listin.

(2) Listiny uvedené v odstavci 1 mají na území druhého smluvního státu stejnou platnost jako odpovídající listiny tohoto smluvního státu.

Článek 27

Zasílání listin o osobním stavu

(1) Příslušné orgány smluvních států si vzájemně zašlou bezprostředně po provedeném zápisu a dodatečně provedených doplněních nebo změnách výpisy z matrik, jež se týkají státních občanů druhého smluvního státu.

(2) Matriční úřady smluvních států zašlou na žádost justičních orgánů a jiných orgánů druhého smluvního státu bezplatně výpisy z matrik pro úřední potřebu.

(3) Výpisy podle odstavců 1 a 2 se zašlou diplomatickou nebo konzulární cestou.

Článek 28

Žádosti státních občanů o zaslání listin o osobním stavu a jiných listin

(1) Státní občané jednoho smluvního státu mohou zasílat přímo příslušným orgánům druhého smluvního státu žádosti o vystavení a zaslání listin o osobním stavu nebo jiných listin, které se týkají osobních práv a zájmů těchto osob (listiny o trvání pracovního poměru apod.). Není-li dožádaný orgán k vyřízení žádosti příslušný, postoupí ji příslušnému orgánu a vyrozumí o tom žadatele.

(2) Tyto listiny se zašlou diplomatickou nebo konzulární cestou.

Článek 29

Zasílání rozhodnutí o osobním stavu

(1) Soudy jednoho smluvního státu zašlou na žádost bezplatně sdělení o rozhodnutích orgánů o osobním stavu státních občanů druhého smluvního státu.

(2) Při zasílání a vyřizování žádostí podle tohoto článku postupují orgány podle článku 11.

ČÁST II

POUŽITÍ PRÁVA A PRÁVOMOC

1. VĚCI OSOBNÍHO STAVU

Článek 30

Způsobnost k právům a právním úkonům

Způsobnost fyzické osoby mít práva a povinnosti a způsobnost k právním úkonům se řídí právním řádem smluvního státu, jehož je státním občanem.

Článek 31

Právní způsobilost právnických osob

Právní způsobilost právnické osoby se řídí právním řádem smluvního státu podle něhož byla zřízena.

Zbavení způsobilosti k právním úkonům

Článek 32

Pokud není v této smlouvě stanoveno jinak, pravomoc k řízení o zbavení nebo vrácení způsobilosti k právním úkonům je dána justičnímu orgánu smluvního státu, jehož státním občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

Článek 33

(1) Zjistí-li justiční orgán jednoho smluvního státu, že u státního občana druhého smluvního státu, který má bydliště na jeho území, jsou důvody pro zbavení nebo vrácení způsobilosti k právním úkonům, uvědomí o tom příslušný justiční orgán druhého smluvního státu. V naléhavých případech může justiční orgán učinit předběžná opatření k ochraně této osoby nebo jejího majetku, o čemž uvědomí příslušný justiční orgán druhého smluvního státu.

(2) Jestliže justiční orgán druhého smluvního státu po vyrozumění podle odstavce 1 nezažádá do tří měsíců řízení ani se v této lhůtě nevyjádří, může řízení o zbavení nebo vrácení způsobilosti k právním úkonům provést justiční orgán smluvního státu, na jehož území má bydliště osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

(3) Zbavení nebo vrácení způsobilosti k právním úkonům podle odstavce 2 může být vysloveno jen z důvodů, které jsou určeny právními řády obou smluvních států. Rozhodnutí se zašle příslušnému justičnímu orgánu druhého smluvního státu.

Článek 34

Pokud právní řád smluvního státu upravuje omezení způsobilosti k právním úkonům, použije se na ně obdobně ustanovení článků 32 a 33.

Článek 35

Prohlášení za nezvěstného, mrtvého a důkaz smrti

(1) K prohlášení za mrtvého je dána pravomoc soudu smluvního státu, jehož státním občanem byla osoba v době, kdy podle posledních zpráv ještě žila.

(2) Soud jednoho smluvního státu může prohlásit státního občana druhého smluvního státu za mrtvého:

1. na návrh osoby, která uplatňuje nárok založený na dědickém nebo manželském majetkovém právu na nemovitost nezvěstného, která se nachází na území tohoto smluvního státu;
2. na návrh manžela nezvěstného, který v době podání návrhu má bydliště na území tohoto smluvního státu.

(3) Prohlášení nezvěstného za mrtvého se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem byl v době, kdy byl podle posledních zpráv ještě živ.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se užijí obdobně na prohlášení za nezvěstného a na důkaz smrti.

(5) Rozhodnutí vydaná podle odstavce 2 mají právní následky jen na území smluvního státu, jehož soud ve věci rozhodl.

2. PRÁVNÍ ÚKONY

Článek 36

Forma právních úkonů

(1) Forma právního úkonu se řídí právním řádem

smluvního státu, kterým se řídí právní vztah. Forma se také zachová, dodrží-li se příslušné právní předpisy smluvního státu, na jehož území byl právní úkon učiněn.

(2) Forma právního úkonu týkajícího se nemovitosti se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území nemovitost leží.

Článek 37

Právní vztahy k nemovitostem

(1) Právní vztahy k nemovitostem se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území nemovitost leží.

(2) K řízení o právních vztazích podle odstavce 1 je dána pravomoc justičního orgánu smluvního státu, na jehož území nemovitost leží.

(3) Určení, zda se jedná o movitost nebo nemovitost, se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území se věc nalézá.

3. RODINNÉ VĚCI

Článek 38

Uzavření manželství

(1) Předpoklady uzavření manželství se řídí pro každého, kdo uzavírá manželství, právním řádem smluvního státu, jehož je státním občanem; pokud jde o překážky uzavření manželství, je nutno dodržet právní řád smluvního státu, na jehož území se manželství uzavírá.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území se manželství uzavírá.

Osobní a majetkové vztahy manželů

Článek 39

(1) Osobní a majetkové vztahy manželů se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území mají společné bydliště.

(2) Má-li jeden z manželů bydliště na území jednoho a druhý na území druhého smluvního státu a jsou-li oba manželé téhož státního občanství, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvního státu, jehož jsou státními občany.

(3) Je-li jeden z manželů státním občanem jednoho a druhý státním občanem druhého smluvního státu

a má-li jeden z nich bydliště na území jednoho a druhý na území druhého smluvního státu, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvního státu, na jehož území měli své poslední společné bydliště.

(4) Pokud neměli manželé uvedení v odstavci 3 společné bydliště, užije se právního řádu smluvního státu, u jehož soudu byl podán návrh na zahájení řízení.

Článek 40

K rozhodnutí o osobních a majetkových vztazích manželů je dána pravomoc soudu smluvního státu, jehož právního řádu se užije podle článku 39 odstavců 1, 2 a 3. K rozhodnutí podle článku 39 odstavec 4 je dána pravomoc soudů obou smluvních států.

Rozvod manželství

Článek 41

(1) Rozvod manželství se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státními občany jsou oba manželé v době podání návrhu na zahájení řízení.

(2) Je-li jeden z manželů státním občanem jednoho a druhý státním občanem druhého smluvního státu, užije soud, před nímž se koná řízení o rozvod, právního řádu svého státu.

Článek 42

(1) K řízení o rozvod manželství podle článku 41 odstavec 1 je dána pravomoc soudů smluvního státu, jehož státními občany jsou manželé v době podání návrhu na zahájení řízení. Mají-li oba manželé v době podání návrhu bydliště na území druhého smluvního státu, je dána pravomoc i soudu tohoto státu.

(2) K řízení o rozvod manželství podle článku 41 odstavec 2 je dána pravomoc soudů smluvního státu, na jehož území mají oba manželé bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jednoho a druhý na území druhého smluvního státu, je dána pravomoc soudů obou smluvních států.

Článek 43

Neplatnost manželství

(1) K rozhodnutí o neplatnosti manželství a k určení, zda tu je, či není manželství, se užije právních řádů smluvních států podle článku 38.

(2) Pravomoc soudů k rozhodnutí o neplatnosti manželství a k určení, zda tu je, či není manželství, se stanoví podle článku 42.

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

Článek 44

(1) K určení, uznání nebo popření otcovství se užije právního řádu smluvního státu, jehož státní občanství má matka v době narození dítěte. Není-li státní občanství matky známé, užije se k určení, uznání nebo popření otcovství právního řádu smluvního státu, na jehož území se dítě narodilo.

(2) K formě uznání otcovství postačí zachování právního řádu smluvního státu, na jehož území k uznání došlo.

Článek 45

(1) Ostatní právní vztahy mezi rodiči a dětmi se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území má dítě bydliště.

(2) Je-li s řízením o rozvod manželství spojeno řízení o úpravě právních vztahů podle odstavce 1, použije soud právního řádu svého státu.

Článek 46

(1) K rozhodování o právních vztazích mezi rodiči a dětmi mimo řízení o rozvod je dána pravomoc orgánů smluvního státu, na jehož území má dítě bydliště v době zahájení řízení.

(2) Je-li v řízení o rozvodu manželství třeba rozhodnout o právních vztazích mezi rodiči a dětmi, je dána příslušnost soudu smluvního státu, který k řízení o rozvod má pravomoc.

Článek 47

Další vyživovací povinnosti

(1) Vyživovací povinnost mezi manžely, rozvedenými manžely, prarodiči, rodiči a vnuky se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem je osoba uplatňující nárok na výživné.

(2) K řízení podle odstavce 1 je dána pravomoc soudu smluvního státu, na jehož území má bydliště osoba, proti níž je uplatněn nárok na výživné.

Osvojení dítěte

Článek 48

(1) Osvojení dítěte nebo jeho zrušení se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem je osvojitel v době podání návrhu.

(2) Je-li dítě státním občanem druhého smluvního státu, je nutno při osvojení dítěte nebo při jeho zrušení předložit souhlas zákonných zástupců a příslušného státního orgánu a souhlas dítěte, pokud je to nutné podle právního řádu státu, jehož občanem dítě je.

(3) Osvojí-li manželé dítě, z nichž jeden je státním občanem jednoho a druhý druhého smluvního státu, musí být osvojení nebo jeho zrušení v souladu s právním řádem obou smluvních států.

Článek 49

(1) K řízení o osvojení dítěte nebo jeho zrušení je dána pravomoc orgánu smluvního státu, jehož státním občanem je osvojitel v době podání návrhu. Mají-li osvojitel a osvojený bydliště na území druhého smluvního státu, je dána pravomoc i orgánu tohoto smluvního státu.

(2) V případě článku 48 odstavec 3 je dána pravomoc orgánu smluvního státu, na jehož území mají nebo naposledy měli manželé společné bydliště nebo pobyt.

Poručnictví a opatrovnictví

Článek 50

(1) Ustanovení nebo zrušení poručnictví nebo opatrovnictví se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem je osoba, které má být ustanoven poručník nebo opatrovník.

(2) Právní vztahy mezi poručníkem nebo opatrovníkem a osobou, které byl ustanoven poručník nebo opatrovník, se řídí právním řádem smluvního státu, jehož orgán ustanovil poručníka nebo opatrovníka.

(3) Povinnost převzít poručnictví nebo opatrovnictví se řídí právním řádem smluvního státu, jehož

státním občanem je osoba, která má být ustanovena jako poručník nebo opatrovník.

(4) Poručníkem nebo opatrovníkem občana jednoho smluvního státu může být ustanoven občan druhého smluvního státu, má-li bydliště na území smluvního státu, kde musí vykonávat funkci poručníka nebo opatrovníka.

Článek 51

K rozhodnutí o ustanovení nebo zrušení poručnictví nebo opatrovnictví je dána pravomoc, pokud tato smlouva nestanoví jinak, orgánu smluvního státu, jehož státním občanem je osoba, které má být ustanoven nebo zrušen poručník nebo opatrovník.

Článek 52

(1) Je-li nutné ustanovit na území jednoho smluvního státu poručníka nebo opatrovníka občanu druhého smluvního státu, jehož bydliště, pobyt nebo majetek se nachází na území tohoto smluvního státu, orgán tohoto smluvního státu uvědomí bezodkladně orgán uvedený v článku 51.

(2) V naléhavých případech učiní orgán druhého smluvního státu nutná předběžná opatření podle právního řádu svého státu, o čemž neprodleně uvědomí orgán uvedený v článku 51. Předběžná opatření zůstanou v platnosti až do jiného rozhodnutí příslušného orgánu druhého smluvního státu. O tom je nutno uvědomit orgán, který učinil předběžná opatření.

Článek 53

(1) Orgán uvedený v článku 51 může přenést svou působnost k péči o osobu, které byl ustanoven poručník nebo opatrovník, na orgán druhého smluvního státu, má-li tato osoba bydliště na území tohoto smluvního státu. Přenesení péče nabude účinnosti, jakmile dožádaný orgán převzal péči o tuto osobu a uvědomil o tom dožadující orgán.

(2) Orgán, který převzal péči o osobu podle odstavce 1, postupuje podle právního řádu svého státu.

4. DĚDICKÉ VĚCI

Článek 54

Zásada rovného postavení

Státní občané jednoho smluvního státu jsou

co do způsobilosti zřídit nebo zrušit závěť o majetku, který se nalézá na území druhého smluvního státu, nebo o právech, která se tam mají vykonat, a listinu o vydědění, jakož i co do způsobilosti nabývat dědickým právem majetek nebo práva, postaveni na roveň státním občanům druhého státu.

Článek 55

Použití práva

(1) Dědění věcí movitých se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území měl zůstavitel bydliště v době smrti.

(2) Dědění věcí nemovitých se řídí právním řádem smluvního státu, na jehož území nemovitost leží.

Článek 56

Odúmrť

Zůstal-li majetek podle právního řádu smluvního státu, kterým se řídí dědění, bez dědiců, nabude movitosti smluvní stát, jehož státním občanem byl zůstavitel v době smrti, a nemovitosti stát, na jehož území nemovitost leží.

Článek 57

Pořízení pro případ smrti

(1) Způsobilost zřídit nebo zrušit závěť nebo listinu o vydědění, jakož i právní následky vad projevu vůle se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem byl zůstavitel v době projevu vůle. Toto právo se užije i na přípustné druhy pořízení pro případ smrti.

(2) Forma zřízení nebo zrušení závěti anebo listiny o vydědění se řídí právním řádem smluvního státu, jehož státním občanem byl zůstavitel v době projevu vůle, nebo právním řádem státu, na jehož území k tomuto projevu došlo.

Článek 58

Pravomoc v dědických věcech

(1) K projednání movitého dědictví je dána pravomoc justičního orgánu smluvního státu, na jehož území měl zůstavitel bydliště v době smrti.

(2) K projednání nemovitého dědictví je dána pravomoc justičního orgánu smluvního státu, na jehož území nemovitost leží.

(3) Odstavce 1 a 2 se užití obdobně na spory o dědictví.

Zajištění dědictví

Článek 59

(1) Nalézá-li se dědictví státního občana jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu, učiní justiční orgán tohoto smluvního státu opatření k zajištění a ke správě dědictví podle právního řádu svého státu.

(2) Diplomatická mise nebo konzulární zastoupení musí být neprodleně informovány o opatřeních učiněných podle odstavce 1; mohou se na provádění těchto opatření podílet. Na žádost diplomatické mise nebo konzulárního zastoupení lze opatření učiněná podle odstavce 1 změnit nebo zrušit.

(3) Na žádost justičního orgánu, jehož pravomoc je dána k řízení o dědictví, je možno opatření učiněná podle odstavce 1 změnit nebo zrušit.

Článek 60

Zemře-li státní občan smluvního státu za svého pobytu na území druhého smluvního státu, věci, které měl u sebe, se předají spolu se seznamem bez dalšího řízení diplomatické misi nebo konzulárnímu zastoupení smluvního státu, jehož státním občanem zůstavitel byl.

Článek 61

Otevření závěti

K zjištění stavu a obsahu závěti je dána pravomoc justičního orgánu smluvního státu, na jehož území se závěť nalézá. Je-li k projednání dědictví dána pravomoc justičního orgánu druhého smluvního státu, bude mu zaslána ověřená kopie závěti a protokol o jejím otevření a vyhlášení.

Článek 62

Předání dědictví

(1) Případně-li movité dědictví nebo výtěžek z prodeje movitého nebo nemovitého dědictví po provedení dědického řízení dědicům s bydliskem nebo pobytom na území druhého smluvního státu a nelze-li je jim nebo jejich zplnomocněncům přímo vydat, odevzdá se diplomatické misi nebo konzulárnímu zastoupení tohoto smluvního státu.

(2) Podle odstavce 1 se bude postupovat, jestliže:

1. všechny pohledávky věřitelů zůstavitele uplatněné ve lhůtě stanovené právním řádem smluvního státu, na jehož území se dědictví nalézá, jsou zaplacené nebo zaplacení je zajištěno;
2. všechny daně a poplatky spojené s dědictvím jsou zaplacené nebo zaplacení je zajištěno;
3. příslušné orgány, pokud je to nutné, udělily povolení k vývozu dědictví nebo k převodu peněžních částek.

5. PŘEKÁŽKA ZAHÁJENÉHO ŘÍZENÍ

Článek 63

Je-li dána podle této smlouvy v určitých věcech pravomoc k řízení justičních orgánů obou smluvních států a byl-li návrh na zahájení řízení v téže věci mezi týmiž účastníky podán u jednoho z nich, je v této věci vyloučena pravomoc justičního orgánu druhého smluvního státu.

ČÁST III

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 64

Uznání rozhodnutí

Pravomocná rozhodnutí příslušných orgánů jednoho smluvního státu v občanských a rodinných věcech se bez zvláštního řízení uznávají na území druhého smluvního státu za předpokladů uvedených v této smlouvě.

Článek 65

Výkon rozhodnutí

Pravomocná a vykonatelná rozhodnutí orgánů jednoho smluvního státu uvedených v článku 64 se vykonávají na území druhého smluvního státu za předpokladů uvedených v této smlouvě.

Článek 66

Rozhodnutí podléhající uznání a výkonu

Rozhodnutími podle článků 64 a 65 jsou:

1. rozhodnutí soudů v občanských a rodinných věcech;
2. soudem schválené smíry v občanských a rodinných věcech;
3. rozhodnutí soudů v trestních věcech o nárocích na náhradu škody;
4. rozhodnutí státních notářství;

5. rozhodnutí referátů pomoci mládeži Německé demokratické republiky ve věcech péče o děti a listiny jimi sepsané ve věcech výživného;
6. rozhodnutí justičních orgánů o nákladech řízení.

Článek 67

Předpoklady uznání a výkonu rozhodnutí

Rozhodnutí uvedená v článku 66 se uznávají a vykonávají za těchto předpokladů:

1. je-li rozhodnutí pravomocné a vykonatelné podle právního řádu smluvního státu, na jehož území bylo vydáno;
2. jestliže příslušný justiční orgán zajistil, aby účastník řízení, jemuž byla uložena povinnost, byl podle právních předpisů smluvního státu, na jehož území bylo rozhodnutí vydáno, a s přihlédnutím k článkům 16 a 17 řádně a včas předvolán k řízení, a byl-li procesně nezpůsobilý, byl řádně zastoupen;
3. jestliže orgán smluvního státu, na jehož území bylo rozhodnutí vydáno, měl pravomoc podle této smlouvy a v případech touto smlouvou neupravených podle právního řádu smluvního státu, na jehož území se o výkon žádá;
4. jestliže v téže věci mezi týmiž účastníky na území smluvního státu, kde se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, nebylo justičním orgánem, tohoto smluvního státu již dříve pravomocně rozhodnuto nebo zahájeno řízení.

Článek 68

Řízení o výkonu rozhodnutí

(1) K nařízení výkonu rozhodnutí je dána pravomoc soudu smluvního státu, na jehož území se má rozhodnutí vykonat.

(2) Na výkon rozhodnutí a k řízení o výkonu rozhodnutí se užije právního řádu smluvního státu, na jehož území se má rozhodnutí vykonat.

(3) Soud, který rozhoduje o nařízení výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda byly splněny podmínky uvedené v člancích 66 a 67 této smlouvy.

Návrh na výkon rozhodnutí

Článek 69

(1) Návrh na výkon rozhodnutí se může podat soudu příslušnému pro výkon rozhodnutí přímo nebo

prostřednictvím justičního orgánu smluvního státu, který rozhodl v prvním stupni.

(2) Návrh na výkon rozhodnutí je současně návrhem na jeho provedení.

(3) Nebyl-li výkon rozhodnutí povolen nebo byl-li odložen, anebo zastaven, vyzoomí o tom příslušný soud dožadující justiční orgán.

Článek 70

(1) K návrhu podle článku 69 se připojí:

1. stejnopis rozhodnutí nebo jeho ověřený opis s potvrzením o právní moci a vykonatelnosti, pokud to nevyplývá přímo z rozhodnutí;
2. potvrzení o tom, že účastníku řízení, jemuž byla rozhodnutím uložena povinnost, bylo prokazatelně doručeno sdělení o zahájení řízení a rozhodnutí v souladu s ustanoveními této smlouvy;
3. potvrzení o tom, že účastník, jemuž byla rozhodnutím uložena povinnost a který nebyl procesně způsobilý, byl řádně zastoupen;
4. ověřené překlady návrhu na výkon rozhodnutí a potvrzení uvedených v bodech 1 až 3;
5. kopie návrhu na výkon rozhodnutí pro povinné s ověřeným překladem.

(2) Při rozhodování o návrhu na výkon rozhodnutí o nákladech řízení je nutno k návrhu připojit stejnopis nebo ověřený opis rozhodnutí o nákladech řízení, pokud bylo vydáno samostatně, s údajem o právní moci a vykonatelnosti a ověřený překlad těchto listin.

Článek 71

Námítky povinného

Povinný může uplatnit námítky proti nařízení a provedení výkonu rozhodnutí u soudu, do jehož pravomoci patří nařízení a provedení výkonu, pokud tyto námítky jsou přípustné podle právního řádu smluvního státu, jehož soud nařizuje výkon rozhodnutí.

Článek 72

Náklady spojené s výkonem

Stanovení a vymození nákladů spojených s výkonem provede soud příslušný k výkonu podle právního řádu svého státu.

Článek 73

Vývoz věcí a převod peněz

Pro vývoz věcí a převod peněžních částek z území jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu se užije právních předpisů státu, z jehož území se věci vyvázejí nebo poukazují peněžní částky.

Článek 74

Ustanovení části III této smlouvy se užijí i na pravomocná a vykonatelná rozhodnutí vydaná před vstupem této smlouvy v platnost.

ČÁST IV

PŘEVZETÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ A VYDÁVÁNÍ

1. PŘEVZETÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ

Článek 75

Žádost o převzetí trestního stíhání

(1) Smluvní státy se zavazují, že na žádost druhého smluvního státu provedou podle svého právního řádu trestní stíhání proti svým státním občanům, kteří jsou podezřelí, že se dopustili soudně trestného činu na území dožadujícího smluvního státu.

(2) Povinnost k převzetí trestního stíhání se vztahuje i na taková trestná jednání, která jsou podle právního řádu dožadujícího smluvního státu soudně trestnými činy a podle právního řádu dožádaného smluvního státu postižitelná jinak než soudně.

(3) Dožádaný smluvní stát vyřídí žádost podle svého právního řádu.

(4) Vyplynou-li v převzatém řízení občansko-právní nároky poškozených vzniklé trestným jednáním a jsou-li k dispozici příslušné návrhy na náhradu škody, stanou se součástí řízení.

Článek 76

Obsah žádosti

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání musí obsahovat přiměřeně náležitosti podle článku 13.

(2) K žádosti se připojí:

1. důkazní prostředky;

2. pokud je to nutné, spisy v originálu nebo v ověřeném opisu, jinak zpráva o výsledku šetření;
3. opis ustanovení, která se užijí na čin podle právního řádu platného v místě činu;
4. návrhy na náhradu škody;
5. návrhy poškozeného na trestní stíhání, pokud je to podle právního řádu dožádaného smluvního státu třeba.

(3) Je-li obviněný v době žádosti o převzetí trestního stíhání ve vyšetřovací vazbě nebo byl-li předběžně zadržen, předávající stát zařídí návrat obviněného na území dožádaného smluvního státu.

(4) Dožádaný smluvní stát je povinen informovat dožadující smluvní stát o konečném rozhodnutí. Na žádost dožadujícího smluvního státu se musí zaslat jedno vyhotovení konečného rozhodnutí.

Článek 77

Účinky převzetí trestního stíhání

Byl-li smluvní stát požádán podle článku 75 o převzetí trestního stíhání, nelze po právní moci rozsudku nebo jiného konečného rozhodnutí orgánů dožádaného smluvního státu zahájit trestní řízení před orgány dožadujícího smluvního státu; zahájené řízení se zastaví.

2. VYDÁVÁNÍ

Článek 78

Povinnost vydání

(1) Smluvní státy si v souladu s ustanoveními této smlouvy vydají na žádost osoby k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Vydání k provedení trestního řízení se povolí pro činy, jež jsou trestné podle právních řádů obou smluvních států a za které je možno uložit trest odnětí svobody.

(3) Vydání k výkonu trestu se povolí pro činy uvedené v odstavci 2, pokud byla osoba, jejíž vydání se žádá, odsouzena k trestu odnětí svobody.

Článek 79

Odmítnutí vydání

(1) K vydání nedojde, jestliže:

1. v době doručení žádosti je osoba, jejíž vydání

se žádá, státním občanem dožádaného smluvního státu;

2. podle právního řádu dožádaného smluvního státu došlo k promlčení trestního stíhání nebo výkonu trestu nebo osobu, jejíž vydání se žádá, nelze stíhat nebo trest nemůže být vykonán z jiného právního důvodu;
3. proti osobě, jejíž vydání se žádá, byl vynesena na území dožádaného smluvního státu rozsudek pro týž soudně trestný čin nebo bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení.

(2) Vydání může být odmítnuto, jestliže soudně trestný čin, pro který se žádá o vydání, byl spáchán na území dožádaného smluvního státu.

(3) Nedojde-li k vydání, bude dožadující smluvní stát informován o důvodech odmítnutí.

Článek 80

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat:

1. označení dožadujícího orgánu;
2. jméno a příjmení osoby, jejíž vydání se žádá, její státní občanství, bydliště nebo pobyt, podle možností popis zevnějšku a další údaje o osobě a její fotografie;
3. úplné znění zákonných ustanovení dožadujícího smluvního státu, podle nichž je jednání stíhatelné jako soudně trestný čin, včetně ustanovení o promlčení.

(2) K žádosti o vydání k trestnímu řízení se připojí zatýkácí rozkaz nebo jeho ověřený opis s uvedením skutkového stavu. K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí jedno vyhotovení pravomocného rozsudku a znění trestního předpisu, podle něhož došlo k odsouzení. Rovněž se sdělí údaj o tom, jakou část trestu již odsouzený vykonal.

Článek 81

Doplnění žádosti o vydání

Neobsahuje-li žádost o vydání potřebné údaje, může dožádaný smluvní stát požadovat její doplnění a stanovit lhůtu, ve které se musí doplňující údaje doručit. Tuto lhůtu lze na žádost prodloužit.

Vydávací vazba

Článek 82

Dožádaný smluvní stát učiní ihned po doručení

žádosti o vydání opatření k zatčení osoby, jejíž vydání se žádá, kromě případů, kdy nemůže dojít k vydání.

Článek 83

(1) Na žádost může být osoba vzata do vazby i před doručením žádosti o vydání, odvolá-li se příslušný orgán dožadujícího smluvního státu na zatýkácí rozkaz nebo na pravomocný rozsudek a sdělí-li, že neprodleně zasílá žádost o vydání. Žádost o předběžné zatčení lze zaslat poštou, telefonicky, telegraficky nebo jiným způsobem.

(2) Příslušné orgány smluvního státu mohou vzít do vazby osobu, která se nachází na jeho území, i bez žádosti podle odstavce 1, je-li známo, že se tato osoba dopustila soudně trestného činu, pro nějž má být podle článku 78 vydána.

(3) Druhý smluvní stát musí být neprodleně informován o zatčení podle odstavců 1 a 2.

Článek 84

(1) Dožádaný smluvní stát zastaví řízení o vydání a propustí osobu zatčenou podle článku 82 na svobodu, nebudou-li během lhůty stanovené podle článku 81 doručeny požadované dodatečné údaje.

(2) Osoba zatčená podle ustanovení článku 83 se propustí na svobodu, nedojde-li žádost během jednoho měsíce ode dne, kdy druhý smluvní stát byl informován o zatčení této osoby.

Článek 85

Odklad vydání

(1) Koná-li se proti osobě, jejíž vydání se žádá, trestní řízení nebo byla-li odsouzena pro jiný soudně trestný čin na území dožádaného smluvního státu, lze vydání odložit až do skončení trestního řízení nebo výkonu trestu.

(2) Pokud by odklad vydání vedl k promlčení trestního stíhání nebo ke ztížení trestního řízení proti osobě, jejíž vydání se žádá, lze vyhovět odůvodněné žádosti o dočasné vydání k provedení trestního řízení. Dožadující smluvní stát je povinen vrátit vydanou osobu nejpozději do tří měsíců ode dne tohoto vydání. Tato lhůta může být v odůvodněných případech prodloužena.

Článek 86

Žádosti více států

Jsou-li podány žádosti více států o vydání osoby pro stejné nebo různé soudně trestné činy, rozhodne dožádaný smluvní stát, které žádosti vyhoví s přihlédnutím ke všem okolnostem, zejména ke státnímu občanství osoby, jejíž vydání se žádá, k druhu a závažnosti trestných činů, k místu a době jejich spáchání i době doručení žádosti.

Článek 87

Meze trestního stíhání

(1) Vydaná osoba nesmí být pro jiný soudně trestný čin, kterého se dopustila před vydáním a který není zahrnut do souhlasu s vydáním, bez souhlasu dožádaného smluvního státu ani vzata k trestně právní odpovědnosti, potrestána nebo vydána třetímu státu k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu.

(2) Souhlasu dožádaného smluvního státu není třeba, jestliže:

1. vydaná osoba, která není státním občanem dožadujícího smluvního státu, neopustila během jednoho měsíce ode dne skončení trestního řízení nebo výkonu trestu toto území. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou vydaná osoba nemohla opustit území tohoto smluvního státu z důvodů na ní nezávislých;
2. vydaná osoba opustila území smluvního státu, kterému byla vydána, avšak poté se znovu dobrovolně vrátila na toto území.

Článek 88

Provádění vydání

(1) Dožádaný smluvní stát, který vyhověl žádosti o vydání, oznámí druhému smluvnímu státu místo a dobu vydání osoby.

(2) Osoba, jejíž vydání bylo povoleno, bude propuštěna na svobodu, nepřevzme-li ji dožadující smluvní stát během patnácti dnů ode dne, který byl stanoven jako den vydání.

Článek 89

Informace o výsledku trestního řízení

Smluvní stát, který převzal vydanou osobu, informuje dožádaný smluvní stát o výsledku trestního řízení. Na žádost zašle opis konečného rozhodnutí.

Článek 90

Nové vydání

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu řízení nebo výkonu trestu odnětí svobody a vrátí-li se na území dožádaného smluvního státu, bude vydána na základě nové žádosti o vydání bez zaslání náležitostí podle článku 80.

Článek 91

Předání věci

(1) Smluvní stát požádaný o vydání předá na žádost dožadujícímu smluvnímu státu věci, které byly užity k spáchání soudně trestného činu podle článku 78, důkazní předměty i věci, které byly získány soudně trestným činem. Tyto věci lze předat i tehdy, nedojde-li k vydání pro úmrtí osoby nebo z jiných důvodů.

(2) Dožádaný smluvní stát si může dočasně ponechat věci uvedené v odstavci 1, pokud je potřebuje k jinému trestnímu řízení.

(3) Práva třetích osob k věcem předaným dožadujícímu smluvnímu státu zůstávají nedotčena. Po skončení řízení se tyto věci vrátí smluvnímu státu, který je předal. Nacházejí-li se osoby, mající práva k věcem, na území dožadujícího smluvního státu, mohou být se souhlasem dožádaného smluvního státu vráceny přímo jim.

Článek 92

Průvoz

(1) Smluvní stát povolí na žádost přes své území průvoz osob, které jsou vydány třetím státem druhému smluvnímu státu.

(2) Žádost o průvoz musí být podána a vyřízena jako žádost o vydání.

(3) Smluvní státy nejsou povinny povolit průvoz osob, pokud by jejich vydání nebylo podle této smlouvy přípustné.

(4) Dožádaný smluvní stát povolí průvoz způsobem, který považuje za nejúčelnější.

Článek 93

Náklady vydání a průvozu

Náklady vydání nese smluvní stát, na jehož území vznikly náklady průvozu nese dožadující stát.

ČÁST V
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 94

Tato smlouva podléhá ratifikaci. Výměna ratifikačních listin se uskuteční v Praze.

Článek 95

(1) Tato smlouva nabývá platnosti třicátým dnem po výměně ratifikačních listin.

(2) Každý ze smluvních států může tuto smlouvu písemně vypovědět. Výpověď nabývá platnosti po

uplynutí jednoho roku ode dne jejího doručení druhému smluvnímu státu.

Článek 96

Dnem nabytí platnosti této smlouvy pozbývá platnosti Smlouva mezi Československou republikou a Německou demokratickou republikou ze dne 11. září 1956 o právních stycích v občanských, rodinných a trestních věcech.

Vyhotoveno v Berlíně dne 18. dubna 1989 ve dvou originálech, každý v českém a německém jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho podepsali zplnomocněnci smluvních stran tuto smlouvu a opatřili ji pečeti.

Za
Československou socialistickou
republiku:

Ing. František Langer CSc. v. r.

Za
Německou demokratickou
republiku:

dr. Hans Joachim Heusinger v. r.

148

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 123 odst. 1 písm. g) zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 188/1988 Sb. (úplné znění č. 52/1989 Sb.), **výnos ze dne 24. dubna 1990 č. j. F 32-17596-7201-200490, kterým se doplňuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. ledna 1990 č. j. F 32-12 897-7201-050190 o poskytování příspěvků a náhrad pracovníkům získaným nábořem prováděným některými organizacemi (registrovan v částce 8/1990 Sb.).**

Výnos ze dne 24. dubna 1990 stanoví, že se pro účely poskytování náborového příspěvku a náhrad podle vyhlášky č. 33/1974 Sb. stanoveným výnosem ze dne 12. ledna 1990 do doby trvání pracovního poměru započítává také doba od 1. ledna do 31. ledna 1990, jestliže pracovní poměr vznikl nejdříve dne 1. ledna 1990.

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení o jeho vydání ve Sbírce zákonů.

Výnos byl zaslán federálnímu ministerstvu hutnictví, strojírenství a elektrotechniky, federálnímu ministerstvu paliv a energetiky, federálnímu ministerstvu dopravy, ministerstvům průmyslu republik, ministerstvům výstavby a stavebnictví republik, ministerstvům zemědělství a výživy republik a ministerstvu lesního a vodního hospodářství a dřevozpracujícího průmyslu SR; výnos je přístupný u těchto ústředních orgánů a na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí.

149

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, **výnos ze dne 24. dubna 1990 č. j. F 32-15929-7203-140390, kterým se vydává seznam zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení v Československé akademii věd.** Vydáním nového výnosu pro zařazování zaměstnání do I. a II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení byla nahrazena dosavadní právní úprava, směrnice prezidia ČSAV ze dne 14. 11. 1978 č. j. 68674-17/78, kterými se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie, ve znění pozdějších předpisů.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Výnos byl zaslán Československé akademii věd, ministerstvům zdravotnictví a sociálních věcí republik a úřadům důchodového zabezpečení, u nichž lze do něj nahlédnout.

150

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé armády výnos č. 1 ze dne 2. dubna 1990, kterým se mění a doplňuje seznam zaměstnání vykonávaných občanskými pracovníky vojenské správy a výrobních hospodářských organizací v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany, zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. nebo II. pracovní kategorie, vydaný rozkazem ministra národní obrany ČSSR č. 6 ze dne 7. dubna 1988 (reg. v částce 10/1988 Sb.).

Výnosem se rozšiřuje resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie o další povolání (fotograf, fotolaborant, radiotelegrafista, radiofonista na letišti, provozní údržbáři ve speciálních zkušebnách leteckých motorů, dělník v chemické výrobě, povolání vykonávaná na pracovištích s prokázanými chemickými karcinogeny - opravách brzdového obložení nákladních automobilů a bojových vozidel) a umožňuje přiznat II. pracovní kategorii i pracovníkům pracujícím v zdravotně obtížných oblastech Libye.

Výnos je určen všem útvarům a zařízením Československé armády, státním podnikům v působnosti FMNO a odborům sociálního zabezpečení ONV.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1990, je uveřejněn ve Sborníku výnosů FMNO ročník 1990 a lze do něj nahlédnout u všech okresních vojenských správ a odborů sociálního zabezpečení ONV.

Výnos lze za úhradu objednat na federálním ministerstvu národní obrany, pošt. úřad Praha 61/37, PSČ 160 01.

151

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé armády výnos č. 2/1990 ze dne 12. dubna 1990 o odměňování technickohospodářských pracovníků ve státním podniku Československý armádní film.

Výnosem se přejímá pro odměňování technickohospodářských pracovníků výnos ústředního ředitele Československého filmu ze dne 13. prosince 1988 č. 60 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích Československého filmu ve znění pozdějších změn a úprav. Výnos je určen pro státní podnik Československý armádní film.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1990, je uveřejněn ve Sborníku výnosů FMNO ročník 1990 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

152

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 123 odst. 2 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé armády **výnos č. 3** ze dne 19. dubna 1990 **o odměňování zdravotnických pracovníků**, jímž se ruší výnos federálního ministerstva národní obrany ze dne 29. srpna 1980 č. j. 3800-FŠ/5-1980 o odměňování zdravotnických pracovníků, ve znění pozdějších změn a doplňků (reg. v částce 44/1980 Sb.).

Výnosem se upravuje odměňování zdravotnických pracovníků - občanských pracovníků vojenské správy a státních podniků v působnosti FMNO. Výnos vychází z aplikace zásad mzdových výnosů ministerstev zdravotnictví a sociálních věcí ČR a SR. Výnos je určen útvarům a zařízením Československé armády a státním podnikům v působnosti FMNO, ve kterých pracují zdravotničtí pracovníci.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. května 1990, je zveřejněn ve Sborníku výnosů FMNO ročník 1990 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

153

Ministerstvo průmyslu České republiky

vydalo podle § 17 odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí ČR **výnos č. 1/1990** ze dne 30. března 1990, **kterým se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem uveřejnění tohoto oznámení ve Sbírce zákonů a bude zveřejněn ve Zpravodaji MP ČR částka 4-5-6/1990.

Výnos je k nahlédnutí u státních podniků resortu MP ČR a organizací přímo řízených ministerstvem. Na požádání lze tento výnos za úhradu zaslat na území ČSFR každému, kdo o něj požádá.

154

Ministerstvo výstavby a stavebnictví České republiky

vydalo podle § 105 odst. 4 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a sociálních věcí České republiky **výnos č. 1/1990** ze dne 17. dubna 1990, **kterým se stanoví období s nižší potřebou práce.**

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. května 1990, se vztahuje na pracovníky organizací v působnosti ministerstva výstavby a stavebnictví České republiky, na pracovníky místního stavebnictví v působnosti národních výborů v České republice a na tyto organizace.

Výnos je uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva výstavby a stavebnictví České republiky částka 10/1990 a lze do něj nahlédnout na tomto ministerstvu a na organizacích v jeho působnosti.

155

Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí České republiky

vydalo podle § 51 odst. 1 a § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos ze dne 27. dubna 1990 č. j. OP-602-24.4.1990 o obsazování některých funkcí konkursem.**

Výnos obsahuje seznam funkcí na úseku zdravotnictví, které se obsazují konkursem, zásady pro vyhlášení konkursu a podmínky konkursního řízení.

Výnos bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České republiky a lze do něj nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v kraj-
ských ústavech národního zdraví. Výnos je možno si objednat za úhradu na ministerstvu zdravotnictví a sociálních věcí České republiky.

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů.

156

Ministerstvo výstavby a stavebníctva Slovenskej republiky po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociál-
nych vecí a Ministerstvom zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky

vydalo podľa § 17 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení **výnos č. 2/1990 z 2. apríla 1990, ktorým sa mení a dopĺňa úprava č. 9/1985 Ministerstva stavebníctva Slovenskej socialistickej republiky z 1. apríla 1985, ktorou sa vydáva rezortný zoznam zamestnaní zaradených na účely dôchodkového za-
bezpečenia do I. a II. pracovnej kategórie, v znení výnosu č. 15/1988 zo 6. septembra 1988.**

Výnosom, ktorý nadobudol účinnosť dňom vyhlásenia v Zbierke zákonov, sa mení a dopĺňa zoznam zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie.

Výnos bol publikovaný v Informáciach Ministerstva výstavby a stavebníctva Slovenskej republiky č.7//1990 a v Spravodajcovi Ministerstva výstavby a stavebníctva Slovenskej republiky v čiasťke 3/1990. Do vý-
nosu možno nahliadnuť na Ministerstve výstavby a stavebníctva Slovenskej republiky a vo všetkých organi-
záciach tohoto rezortu.

157

Ministerstvo zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky

vydalo podľa § 123 Zákonníka práce v znení zákona č. 188/1988 Zb. po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom financií, cien a miezd Slovenskej republiky, Ministerstvom školstva, mládeže a telesnej výchovy Slovenskej republiky a Slovenským odborovým zväzom pracovníkov zdravotníctva a sociálnej starostlivosti **výnos zo dňa 24. apríla 1990 č. 3000/1990-C/4 o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v pôsobnosti Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Ministerstva školstva, mládeže a telesnej výchovy Slovenskej republiky.**

Pre pracovníkov, na ktorých sa vzťahuje tento výnos, strácajú platnosť:

1. Úprava Ministerstva zdravotníctva SSR č. Z-6300/1980-C/4 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov (reg. v čiaske 2/1981 Zb.) v znení úpravy Ministerstva zdravotníctva SSR č. Z-1291/1983-C/4 (reg. v čiaske 3/1984 Zb.), úprava Ministerstva zdravotníctva SSR č. Z-8938/1985-C/4 (reg. v čiaske 10/1985 Zb.) a výnosu Ministerstva zdravotníctva SSR č. 5989/1987-C/4 (reg. v čiaske 12/1987 Zb.).
2. Úprava Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 421-5500/1980 o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v zariadeniach sociálneho zabezpečenia (reg. v čiaske 44/1980 Zb.) v znení úpravy Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 421-2691/1983, úpravy Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 421-2278/1983, úpravy Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 421-7054/1984 a úpravy Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 422-8627/1987.
3. Výnos ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí SSR č. 4774/1988, ktorým sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva zdravotníctva SSR č. Z-6300/1980 o platových pomeroch zdravotníckych pracovníkov a úprava Ministerstva práce a sociálnych vecí SSR č. 421-5500/1980 o odmeňovaní zdravotníckych pracovníkov v zariadeniach sociálneho zabezpečenia (reg. v čiaske 10/1989 Zb.).

Výnos je uverejnený vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva a sociálnych vecí Slovenskej republiky a možno do neho nahliadnuť na Ministerstve zdravotníctva a sociálnych vecí SR, odboroch zdravotníctva KNV a v jednotlivých okresných ústavoch národného zdravia a ústavoch sociálnej starostlivosti.

Výnos nadobúda účinnosť dňom 1. mája 1990.

Vydavateľ: Federálny ministerstvo vnútra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9, jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obytovém středisku SEVT, Svatoslava 7, 140 83 Praha 4 – Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 – Karlovy Vary, Engelseva 53, telefon 268 95, v prodejnách **Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 a ve vybrané síti prodejen **PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnútra – Dohledací pošta Praha 07.